

- Cum e, domnule Alin Petrache, deputăția?

- Cum să fie? Nu e o mare schimbare în viața mea. Am ajuns parlamentar după ce, ani buni, am asistat de pe margine la diverse și diverse, să le spun așa. Puteam trăi liniștit în Franța, unde am stat 11 ani. Am intrat în politică în primul rând cu gândul de a schimba ceva.

- Ați ratat de puțin postul de ministru al Tineretului și Sportului...

- Nu sunt dezamăgit că nu am prins un post de ministru. Îl voi sprijini pe Nicu Băncicioiu, cu care sunt, de altfel, prieten, îl voi sprijini în orice acțiune benefică sportului românesc. A fost preferat Nicu Băncicioiu, cu o experiență politică mai mare. Pentru mine contează mai puțin de pe ce poziție faci un lucru, mai mult contează să-l faci.

- Proiecte parlamentare aveți?

- În primul rând, voi propune creșterea numărului de ore de educație fizică pe săptămână. La noi, sunt prea mulți copii supraponderali, ce să mai pererez pe această temă? Trebuie făcut ceva, ceva de viitor. Sportul are două coordonate, performanță și educație fizică. Cel din școli trebuie să devină de bază. Eu, unul, aș dori cinci ore de educație fizică pe săptămână, dar nu se poate. Apoi, ar trebui pus accent pe sporturile de echipă în școli. Pe vremea mea, dar și mai înainte, existau echipa clasei, echipa liceului, campionate, cupe interșcolare. De acolo, de la acele întreceri, ce par acum desuete, au ieșit sportivi de valoare. De altfel, eu am început rugby-ul relativ târziu, la 15 ani, pe când eram la liceul Aurel Vlaicu din București. A fost liceul rampa care m-a format și de unde am pătruns, apoi, în sportul de mare performanță.

- Rugbist de la 15 ani, parlamentar de la 37...

- Rugby-ul mi-a dat tot ce am. Dar și eu i-am dat lui. Am jucat la Locomotiva, apoi în Anglia, o perioadă scurtă, și, apoi, una mult mai lungă, în Franța, la Paris, Bordeaux și Toulon. Am adunat treizecișidouă de tricouri ale Stejarului. Cam puține, totuși. Am mai adunat și trei fete cucuiete. Cea mai mare dintre ele face deja tenis. La celelalte două mă mai gândesc, poate le dau la rugby! Cum spuneam, am revenit în țară. În 2009 am fost ales președintele Federației române de rugby. O mare onoare pentru mine! Am găsit o federație așa și așa, nu comentez mai mult. Acum avem un management performant, compartimentele marketing și comunicare sunt performante. Ca, de altfel și echipa națională. Pentru că, să nu uitate lumea, suntem singurul sport de echipă cu participare fără întreruperi la Cupa Mondială. Nu vom câștiga noi prea curând Cupa Mondială, dar am fost, suntem și vom

fi acolo, între granzi, la turneul final. Rugby-ul este un fenomen social, care te educă în spiritul onoarei, al patriotismului, să fii un om cu coloană vertebrală. Datorez enorm acestui sport.

- Vă veți dedica total Parlamentului?

- Rămân și în rugby! Sunt președinte onorific la Federație, unde principalul angajat rămâne secretarul general. Ce vreau să fac din poziția de parlamentar? Nu pot schimba ceva de unul singur. Trebuie să fiu susținut în proiecte. Nu din elan politic spun, acum, că trebuie umblat la Legea Sportului. Aceasta trebuie pusă la punct, pentru ca ea să dea aripi sportului românesc. Ca să avem rezultate peste zece-cincisprezece ani, trebuie pus piciorul în prag. Multe proiecte trebuie dezvoltate prin parteneriate stat-privat. Din poziția mea, le voi sprijini. Reamintesc că am intrat în politică doar cu gândul că trebuie schimbat ceva, ceva în bine...

Marian Vâlvoi

